

Anders kijken naar het landschap

Het project 'Balanceren tussen Zoet en Zout' in de Bewaerschole in Burgh-Haamstede begint aan zijn laatste jaar. Met een presentatie van vier kunstenaars.

Nico Out

De vier kunstenaars die nu in de Bewaerschole exposeren, hebben gemeenschappelijk dat ze je zó laten stilstaan bij het land-

schap dat je je bewust wordt van zaken die je gewoonlijk niet opmerkt. Hun waarnemingen zijn vaak gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek.

Dat laatste geldt zeker voor Willem Besselink, die eerder in de Be-

waerschole in Burgh-Haamstede een prachtige installatie maakte waarin hij het zoutgehalte van het grondwater ter plekke zichtbaar maakte. Vorige zomer bouwde hij in die geest in de katholieke kerk in Aardenburg een toren van licht met vijf kleuren folie die verwezen naar de zout/zoet gradatie van de bodem aldaar. Samen met de Bewaerschole wil Besselink dit concept op negen buitenlocaties in aangepaste vorm realiseren. Hij toont de plannen in een klein deel van de eerder in de Bewaerschole gemaakte installatie. De inhoud-

▲ **Overzicht van de tentoonstelling in de Bewaerschole. Op de voorgrond de koperen veelhoek van Esther Kokmeijer.** FOTOS NICO OUD

lijke en visuele toegevoegde waarde van dit project voor Zeeland is groot en het verdient daarom een serieuze kans.

Dat geldt wat mij betreft ook voor de voorstellen van Esther Kokmeijer. Zij presenteert een veelhoek van koper, die symbool staat voor harmonie en voor water. Op een nader te bepalen locatie

Hun waarnemingen zijn vaak gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek

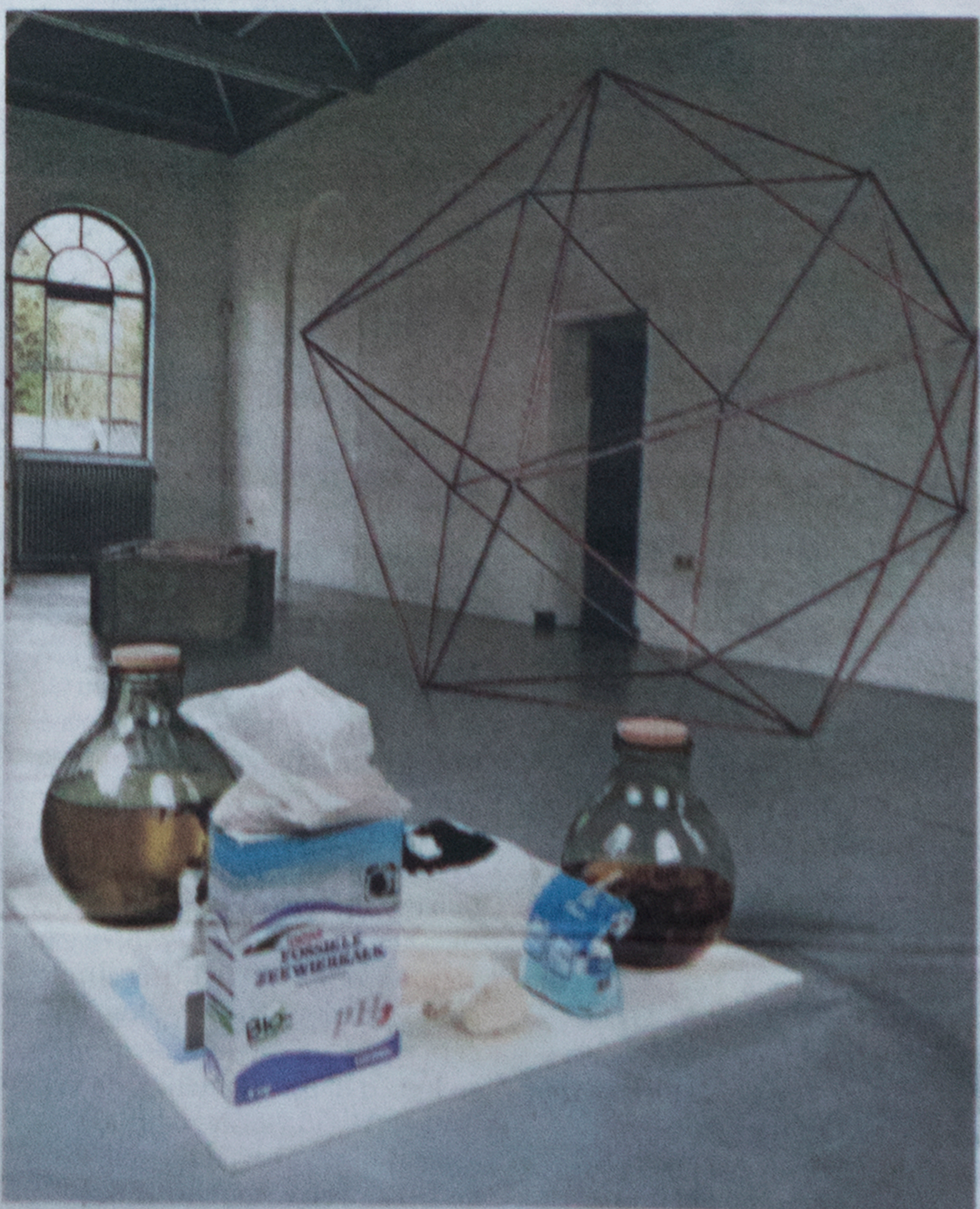
wil zij die veelhoek op grotere schaal reproduceren en daarbinnen de migratieroutes aanduiden van een aantal vogels dat Schouwen-Duiveland passeert. Daaronder zeker ook die van de Noordse Stern, een kleine vogel die jaarlijks tienduizenden kilometers op en neer vliegt tussen Noord-Europa en Antarctica. Een ander voorstel bestaat uit twee spiegels die verwijzen naar het Noordelijk en Zuidelijk halfrond, geplaatst in een hoek van 23,45 graden, parallel aan

de aardas. In spiegels kun je de talrijke vogels zien overvliegen.

Aletta de Jong verzamelde samen met (amateur-)biologen wieren. Ze zijn familie van algen en slaan als kalk neer op de zeebodem. De Jong maakt de relatie tussen wieren en de daaraan gerelateerde materialen zichtbaar in een soort stillevenopstelling, met zowel potten waarin algen zich nog steeds ontwikkelen als op basis van wieren gemaakte stoffen. Buiten is ze gestart met de aanleg van een puintuin, ideaal voor planten die houden van een kalkrijke leefomgeving.

Wim Geeven presenteerde eerder ruimtelijke tekeningen waarin hij de processen verbeeldde die zich in Plan Tureluur voltrekken. Zijn huidige bijdrage bouwt erop voort. Binnen een kader van betontegels, de kunstmatige afscherming van het gebied, plaatste hij een complexe constructie van houten latjes. Een visueel sterk beeld, dat wat mij betreft ook best grootschalig uitgevoerd zou mogen worden.

T/m 29/4: Bewaerschole, Weststraat 18, Burgh-Haamstede. Vr. t/m zo. 14.00-17.00 uur.

▲ **Op de voorgrond werk van Aletta de Jong.**